

Jak reagować na cyberprzemoc?

Jak reagować na cyberprzemoc?

Przemoc rówieśnicza z użyciem mediów elektronicznych, nazywana cyberprzemocą, stała się w ostatnich latach poważną kwestią społeczną, która coraz częściej jest tematem debaty publicznej. Szacuje się, że przemocy w sieci doświadcza ponad połowa dzieci w Polsce! Coraz częściej te „tradycyjne” konflikty rówieśnicze ze szkoły przenoszą się do sieci. Charakterystyczna dla tego problemu szybkość rozpowszechniania materiałów kierowanych przeciwko ofierze oraz ich powszechna dostępność w sieci sprawiają, że jest to zjawisko szczególnie niebezpieczne. Kompromitujące zdjęcia, filmy czy informacje potrafią zrobić w Internecie bardzo szybką „karierę”, a ich usunięcie jest nierzadko bardzo trudne. Dodatkową uciążliwością dla ofiar cyberprzemocy jest stałe narażenie na atak czy stosunkowo niski poziom kontroli społecznej tego typu zachowań. Sytuacja doznawania przez dziecko krzywdy za pośrednictwem mediów elektronicznych jest trudna zarówno dla dziecka, jak i rodzica. Jak zatem, my dorośli, możemy temu przeciwdziałać? Dzieci zazwyczaj nie uświadamiają sobie jak krzywdzące mogą być działania podejmowane online, a ofiary cyberprzemocy pozostawione sam na sam z problemem nie potrafią sobie z nim poradzić. Dlatego bardzo ważną rolę w przeciwdziałaniu cyberprzemocy pełni najbliższe otoczenie dziecka.

Rodzice powinni podejmować działania profilaktyczne, wychowawcze, monitorujące a także szybko interweniować w sytuacji, gdy zachodzi podejrzenie, że dziecko jest ofiarą lub sprawcą przemocy w sieci. Kiedy rodzic dostrzega, że dziecko doznaje przemocy w sieci powinien przede wszystkim zapewnić mu poczucie bezpieczeństwa, wsparcia i zapewnienia o pomocy. Ważnym aspektem jest ustalenie okoliczności zdarzeń i zabezpieczenie dowodów. Podczas rozmowy z dzieckiem zapewnij go, że widzisz i rozumiesz, w jakiej jest sytuacji. Pomówcie o tym, że nikt nie ma prawa go tak traktować, a wszelkie przejawy przemocy wobec niego nie są tolerowane. Daj dziecku jasny komunikat, że postarasz się mu pomóc i nie będzie z tym sam. Bądź także uważny na wszelkie przejawy uczuć dziecka pozawerbalne np. skrępowanie, wstyd, poczucie winy, smutek, żal. Z uwagi na fakt, że dzieci sporą ilość czasu spędzają w szkole, warto jest skorzystać z pomocy wychowawcy i specjalisty. Placówka może wprowadzić działania kontrolujące oraz profilaktyczne - rozmowy, debaty, apele, warsztaty czy spotkania ze specjalistami. Ważnym jest, aby praca z problemem miała szersze podłoże środowiskowe - szkoła, rodzice, młodzież, specjaliści. Pamiętać należy, że działania akcyjne takie jak kampanie, czy warsztaty są czynnikiem sprzyjającym poprawie sytuacji, ale tylko codzienna praca wychowawcza jest w stanie rozwiązać problem długofalowo. Pamiętaj rodzicu, że bardzo ważne jest kontrolowanie tego, co Twoje dziecko robi w sieci. Często opiekunowie nie wiedzą co przeżywa dziecko, zamknięte w swoim pokoju, samotnie próbujące poradzić sobie z aktem przemocy. Jedna trzecia ofiar (badania Juvonen 2008) woli nie mówić o swoich problemach nikomu dorosłemu w obawie, że gdyby wszystko wyszło na jaw, mogłaby stracić dostęp do Internetu i do telefonu komórkowego. Rozmawiaj z dzieckiem o zasadach bezpiecznego korzystania z internetu, poznawaj internet razem z dzieckiem, proponuj dziecku strony dostosowane do jego wieku i zainteresowań, korzystaj z porad specjalistów. Gdy sprawca cyberprzemocy jest znany i jest on uczniem szkoły, należy natychmiast powiadomić psychologa czy pedagoga szkolnego, pełniących rolę koordynatorów działań wychowawczych wobec uczniów wymagających szczególnej uwagi, i którzy podejmą dalsze działania wraz z wychowawcą i dyrektorem szkoły. W sytuacji, gdy sprawca jest nieznany, należy powiadomić policję poprzez zgłoszenie wniosku o nękanie lub naruszenie dóbr osobistych lub o innej formie przemocy.

Nie pozostawiaj dziecka samego, wspieraj go i poradź mu, aby nie utrzymywał kontaktu ze sprawcą,

nie odpowiadał na maile, na telefony itp., nie kasował dowodów: e-maili, SMS-ów, MMS-ów, zdjęć, filmów, zastanowił się nad zmianą swoich danych kontaktowych w komunikatorach, zmianą adresu e-mail, numeru telefonu komórkowego itp. jeśli korzysta z komunikatora, to ustawił go tak, żeby nikt z poza listy kontaktów nie mógł się z nim połączyć. Przede wszystkim jednak, reaguj na wszelkie dostrzegane przez Ciebie przejawy cyberprzemocy.

Dziecko jest bezbronne, wobec czego my dorośli jesteśmy odpowiedzialni za poprowadzenie go i pomoc w sytuacjach problemowych.

Artykuł powstał na podstawie literatury:

literatury:

- Cyberprzemoc. Dziecko krzywdzone. Teoria, badania i praktyka. Nr 1 (26) 2009
- Jak reagować na cyberprzemoc. Biblioteka programu „Dziecko w sieci”.

